

Hij, die overwint!

Zal zij ook kunnen overwinnen?

Joanna South

Brave *New* Books

Korte inhoud

Hij, die overwint!
Zal zij ook kunnen overwinnen?

Joanna South

Op de Rankin Horse Ranch is het een bende. TJ's kinderen zijn onhandelbaar en echt elke kinderverzorgster wordt zo snel weggepest, dat het bijna eng wordt. En dat voor drie kinderen onder de vijf jaar. Ook heeft hij geen huishoudster meer, want de vorige wilde terug naar haar kinderen en kleinkinderen.

Jill heeft een baan in de horeca en een baan als schoonmaakster. De baan in de horeca is bij een zeer gerenommeerd restaurant "Henri". Maar dat is altijd laat in de avond, voordat ze klaar is en 's morgens moet ze alweer vroeg naar haar schoonmaakbaantje. Ook sommige rijke klanten van het restaurant zijn niet bepaald vriendelijk en daar heeft ze zo onderhand wel genoeg van.

Op de Rankin Horse Ranch of wel RH Ranch is er al vroeg ruzie onder twee van zijn oudste kinderen, terwijl TJ zijn jongste kind Collin uit bed haalt en in bad doet. Hij roept vertwijfeld naar zijn oudste kind Caro, die alweer voor de zoveelste keer, gilt tegen kinderverzorgster, dat ze moet ophouden en naar haar moet luisteren. Maar helaas weer zoals zo vaak doet ze totaal niet wat hij haar vraagt en gaat maar door. Dan hoort hij opeens de voordeur en meteen wordt het stil in huis. Maar omdat hij nog niet klaar is met Collin, kan hij niet gaan kijken wie er binnenkomt. Als hij klaar is met zijn jongste zoon loopt hij met hem op zijn arm maar beneden en kijkt om zich heen, maar ziet niemand en daarom gaat hij naar de keuken. Hij maakt de fles klaar voor zijn zoon van 7 maanden oud. Vlak na de geboorte van Collin is zijn vrouw overleden en staat hij er alleen voor. Daarom ook, dat hij een kinderverzorgster aangesteld heeft, want hij heeft ook nog een ranch te runnen, maar zijn dochter Caro maakt het samen met haar broertje Chris de verzorgsters nogal moeilijk en elke keer zijn er al snel weer problemen. Hij snapt best dat zijn kinderen het moeilijk hebben zo zonder hun moeder, maar hij is zoveel mogelijk thuis en weet niet goed hoe hij het in zijn eentje moet handelen. Dan komt Caro de keuken in en hij vraagt haar waar de kinderverzorgster is. Dan vertelt ze hem: 'Weg.'

'Weg?', herhaalt TJ.

'Ja.'

'Waar is ze heen dan?', vraagt hij dan maar.

'Weet niet.'

'Caro, nu vertel je me wat er aan de hand is, anders gebeurt er wat.'

'Ze is weggegaan met haar koffer.'

TJ zucht luid en bromt: 'Wat heb jullie nu weer gedaan?'

'Niets hoor.'

Maar TJ weet heel goed wat het betekent, de zoveelste kinderverzorgster is vertrokken, omdat zijn dochter en oudste zoon het weer eens verknald hebben. Nu moet hij alweer op zoek naar een kinderverzorgster en eigenlijk ook naar een huishoudster, want de laatste is ermee opgehouden, omdat ze liever dichterbij haar eigen kinderen en kleinkinderen wilde wonen. Zijn brein is overuren aan het maken over hoe hij dit nu weer moet gaan aanpakken. Dan gaat de telefoon en hij pakt deze op en het blijkt zijn laatste kinderverzorgster is, die meteen meldt dat ze niet meer terugkomt. Na nog een paar diepe zuchten, maakt hij ontbijt voor zijn kinderen en zichzelf en zit te bedenken wat hij nu moet doen.

Caro is samen met haar broertje Chris aan het spelen na het ontbijt, als ze Chris vertelt dat hij er niets over mag vertellen tegen hun vader over wat ze gedaan hebben. Vooral Caro pest elke verzorgster die maar binnenkomt, omdat ze boos is op haar vader, maar eigenlijk vooral op haar moeder. Haar moeder is doodgegaan na de geboorte van hun jongste broertje Collin. Maar dan hoort Caro haar vader bellen met een uitzendbureau voor een andere verzorgster voor hun, maar ze wil dit niet en zal weer hetzelfde doen wat ze hiervoor ook gedaan heeft, zoveel mogelijk pesten en vervelend doen. Ze wil haar moeder terug en wil niemand anders.

Na het telefoontje naar het uitzendbureau voor een kinderverzorgster pleegt hij nog een telefoontje naar zijn zakenpartner dat hij niet in de gelegenheid is om haar een bezoek te brengen, zoals ze hadden afgesproken. Margret is daar niet blij mee en vraagt hem waarom, dan vertelt TJ maar dat zijn kinderverzorgster er vandoor is gegaan. Volgens Margret moet hij strenger en duidelijker zijn naar zijn kinderen, want zo kan hij niet doorgaan, want afspraak is afspraak. Gelukkig bedenkt TJ zich dat ze alleen voor de paardenverkopen zijn zakenpartner is en niet voor zijn hele onderneming. Margret begint eerlijk gezegd behoorlijk op zijn zenuwen te werken de laatste tijd, misschien moet hij de onderneming met haar eens afbreken, maar niet nu. Eerst maar eens ervoor zorgen dat het huishouden op rolletjes gaat lopen, want veel kan TJ niet meer hebben. Hij is aan het eind van zijn Latijn.

In het restaurant, genaamd “Henri”, is het druk vanwege het weekend. Jill haat dit en wil wel eens wat anders. Ze is het zo zat! De gasten zijn vanavond zeer vervelend en rumoerig. Er is zelfs één tafel waaraan personen zitten, die ze graag uit de zaak zou willen zetten. Bijna elk gerecht moet terug naar de keuken, omdat er iets niet goed aan is, zoals te veel zout, peper, kaas en ga zo maar door. Ze is moe en wil graag eens in de avond gewoon thuis zitten en niet zich uit de naad werken om het mensen naar de zin te maken, terwijl die mensen het helemaal niet naar de zin te maken is. Maar helaas vanavond moet ze ook nog eens de afsluiting doen, want haar manager Monica Oliver gaat eerder weg. Zo tegen elf uur beginnen haar voeten ook nog eens zeer te doen en haar rug voelt ook al stijf aan. Pas na twaalf uur kan ze gaan opruimen samen met de andere serveersters en serveerders. Daarna nog de kas opmaken en verder afsluiten. Eindelijk om één uur kan ze naar huis en ze loopt op haar blote voeten met haar schoenen in haar hand naar huis. Ze duikt direct haar bed in en slaapt tot tien uur de volgende morgen.

Als Jill klaar is met haar ontbijt, bedenkt ze dat ze maar eens langs een uitzendbureau zou moeten gaan. Maar veel opleiding heeft ze niet gehad en tot nu toe alleen maar baantjes als serveerster of schoonmaakster. Normaal combineert ze dit, maar vandaag hoeft ze alleen maar naar het restaurant. Vanaf maandag heeft ze haar schoonmaakwerk erbij en in het weekend alleen haar baan als serveerster. Gelukkig hoeft ze vandaag pas om half zes te beginnen. Om vijf uur maakt ze zich klaar voor haar werk, een zwarte rok met een witte blouse trekt ze aan, zoals altijd. Dan doet ze haar haar, krult het met de krultang en doet het in een hoge staart, zodat het niet in haar gezicht zit. Ze trekt haar hoge hakken aan en doet lage schoenen in een tas, zodat ze normaal naar huis kan lopen.

In het reserveringenboek staan alweer veel boekingen voor vandaag, dus weer een drukke dag. Hopelijk geen mensen die telkens weer hun bord terug naar de keuken willen sturen. Eerst moet ze de tafels klaarmaken, die nog niet gereed zijn of net gebruikt zijn door een vroege groep. Het zijn dit keer maar een paar tafels die nog gereed moeten worden gemaakt en altijd moet zij die doen, want blijkbaar kan ze toch wel iets heel goed. Laat maar, denkt ze, ik ben nogal uit mijn hum vandaag en ze moet die gedachten maar gauw laten gaan. Daarna mag ze gaan helpen met de nieuwe klanten, die net zijn gaan zitten. Monica vertelt haar dat ze goed moet opletten, want er zijn een paar mannen die veel geld hebben en die moet ze correct bedienen.

‘Doe ik dat niet altijd dan?’, vraagt ze aan Monica.

‘Jawel, maar kijk een beetje uit voor het geval dat.’

‘Okay, goed, geen probleem.’

Ze gaat naar haar eerste tafel en vraag de mensen wat ze willen drinken en neemt hun bestelling op en loopt naar de bar om te wachten op de bestelling. Al kijkend om zich heen, ziet er allerlei bekende mensen, die hier vaak komen, het zit weer vol. NU AL! Ze serveert de drankjes uit en vraagt of ze al willen bestellen voor hun maaltijd. Maar ze willen nog even wachten. Het is druk tot negen uur en dan wordt het wat rustiger. Dan ziet ze een man binnenkomen en aangezien Monica bezig is, loopt ze naar de desk voor de boekingen.

‘Kan ik u helpen?’, vraagt ze de man.

‘Ja, ik heb gereserveerd voor negen uur op de naam van Rankin.’

‘Klopt,’ zegt ze tegen de man: ‘Ik zal u even voorgaan naar tafel.’

‘Graag, ga maar voor dan?’, zegt de man lachend.

Het is een vriendelijke man en ze stelt hem de vraag of hij nog iemand verwacht.

‘Ja, mijn zakenpartner komt zo, ze is iets verlaat.’

‘Kan u alvast wat te drinken inschenken?’

‘Graag, doe maar een whiskey, daar ben ik wel aan toe’, beweert de man.

‘Is het zo erg?’, vraagt ze hem.

‘Echt wel,’ beweert hij zeer stellig.

‘Zo erg?’, grinnikt ze.

‘Kinderen zijn normaal okay, maar de laatste tijd heb ik alleen maar problemen met ze.’

‘Pubers?’

‘Was dat maar waar, nee de oudste is vijf.’

‘Een soort van vroege puber?’, vraagt ze voorzichtig.

‘Ik hoop dat het maar een fase is, ik weet het eigenlijk niet zo.’

De man kijkt nogal bedrukt en daarom vraagt ze hem maar niets meer en dan verschijnt er een hele mooi dame aan zijn tafel. De man staat op en begroet haar met een kus op de wang. De vrouw ziet Jill kijken en wil haar gezicht zo draaien dat ze kus op haar mond ontvangt, maar de man heeft het in de gaten en weet er toch nog voor te zorgen dat de kus op zijn wang terecht te laten komen.

Dan zegt de man: ‘Sorry, voor het late tijdstip maar Caro en Chris maken het weer eens bont.’

Dan zegt de vrouw nogal bitch: ‘Je moet je kinderen eens op kostschool doen, dan is het zo voorbij met die buien.’

‘Echt niet, in geen honderd jaar,’ beweert de man tegen de vrouw.

Jill wacht even totdat de vrouw is gaan zitten en stelt zich voor en vraagt wat ze wil drinken en vermeldt het in haar tablet. Dan loopt ze rond om te kijken of er meer mensen, die in haar sectie zitten, nog iets willen drinken of eten, maar iedereen heeft genoeg en er hoeft niets terug naar de keuken.

Dan loopt ze naar de bar en wacht op haar bestelling en dan komt Monica weer bij haar en fluistert in haar oor: ‘Die man waarbij je net aan de tafel stond, is zeer rijk, dus doe maar netjes en zeer beleefd.’

Jill knikt en als haar bestelling gereed is, brengt ze deze naar de tafel. Zoals bij elke tafel vraagt ze nu ook weer of ze al willen bestellen, maar nee de vrouw wil nog niet bestellen. De man vraagt dan ook zeer netjes aan haar of ze nog even wil wachten een half uurtje of zo. Ze zegt dat het geen probleem is en dat ze straks terugkomt om de bestelling op te nemen.

Jill houdt de tafel goed in de gaten voor het geval ze eerder willen bestellen. Al snel ziet ze dat de man zijn glas al leeg is en vraagt hem of hij nog iets wil drinken. Dat wil hij wel, maar weer is de vrouw nog niet toe aan bestellen en ze loopt daarom maar weer weg. Het wordt steeds leger in de zaak, want het loopt al tegen tien uur.

Jill loopt maar weer eens langs de tafel van de man en zegt tegen hun: ‘Wilt u alstublieft nu wel bestellen, want anders sluit de keuken?’

De vrouw zegt dat heel bot: ‘Nee, we hebben nog geen zin.’

Waarop de man reageert: ‘Ja, ik wel, want ik heb honger en moet toch op tijd weer terug naar huis.’

De vrouw is zeer verbolgen en beweert dan tegen Jill: ‘Ze hebben maar tijd te maken voor ons als wij beide zin hebben om te bestellen hoor.’

‘Nu mevrouw, de keuken sluit normaal op zondag om tien uur en voor u blijven ze dus al langer open.’

De man bemoeit zich ermee en merkt op: ‘Nee, Margret, we hoeven deze mensen niet langer te laten wachten, ben je nu helemaal gek geworden.’

Het gezicht van de vrouw betreft zeer onaangenaam en Jill zegt dus maar even niets en wacht maar op de man. Dan staat de vrouw op van haar stoel en eist de manager van het restaurant. Jill gaat naar Monica toe en vertelt haar haar verhaal en dat de vrouw haar eist te spreken. Dan loopt Monica naar de vrouw toe en na wat heen en weer gepraat, begint de vrouw steeds luider te praten en te eisen dat ze een behoorlijke behandeling krijgen, maar helaas ze krijgt niet wat ze wil. De vrouw loopt daarna het restaurant uit en maakt daarbij een hoop stampij. De man blijft zitten en Jill mag hem gaan bedienen. Ze neemt zijn bestelling op en vraagt hem of hij nog iets willen drinken. Hij bestelt een maaltijd en nog wat te drinken.

Dan wil de man nog iets zeggen tegen haar: ‘Sorry, voor mijn partner, die nogal vervelend was.’

‘Geen probleem hoor,’ verzekert Jill hem.

‘Nu moet u alleen eten, vindt u dit geen probleem.’

‘Nee, nu kan ik rustig eten en meestal eet ik met mijn kinderen en dan is het niet zo rustig.’

Later komt Jill terug met zijn eten en drinken en hij bedankt haar voor haar goede zorgen.

Bij Monica aangekomen, vertelt deze haar dat de vrouw wilde dat ze haar ontsloegen. Maar Monica wil dat helemaal niet en heeft dat ook gezegd waarop de vrouw weg is gegaan. Ondertussen loopt het restaurant leeg en als de man zijn maaltijd op heeft, vraagt Jill vriendelijk of hij nog een dessert wil, maar dat wil hij niet, want ze zal ook wel naar huis willen tenslotte. Maar Jill beweert dan dat het geen probleem is en dat hij echt nog wel een dessert mag. Dan brengt hij ter sprake dat het al laat is, maar Jill wil haar best voor hem doen om hem in ieder geval tevreden naar huis te laten gaan en daarom wil hij nog wel iets drinken voordat hij afrekent. Monica zegt tegen haar dat ze best even bij hem kan gaan zitten en even met hem

praten, zodat hij met een goed gevoel de zaak kan verlaten. Jill kijkt het wel even aan en zal dan besluiten of hij dat wel zou willen. Maar als ze met zijn drinken bij zijn tafel staat, dan vraagt hij zelf aan haar of ze even bij hem kan komen zitten.

‘Nu even dan, ik moet nog verder opruimen namelijk.’

‘Hoelang werk je al hier?’

‘Uh, een jaar of twee.’

‘Leuke job?’, vraagt hij dan.

Ze kijkt eerst om zich heen en dan zegt ze: ‘Was het wel, maar eigenlijk wil ik iets anders, het is altijd tot laat werken en een sociaal leven heb ik daardoor niet.’

‘Weten ze het hier nog niet dat je weg wil?’

Ze schudt haar hoofd en kijkt hem daarna pas aan.

‘Wat zou je dan willen?’

‘Weet ik niet zo, maar ik heb ook niet veel opleiding gehad, dus dat is voor mij wel een probleem.’

‘Zou jij ook iets met kinderen willen doen?’

Dan haalt ze haar schouders op en beweert dan: ‘Nooit veel met kinderen gedaan, dus eigenlijk weet ik niet of dat wel iets voor mij zou zijn.’

Dan geeft de man haar zijn telefoonnummer en zegt tegen haar: ‘Denk er eens over na en als je denkt dat wil je wel dan bel je mij, goed?’

‘Okay,’ ze geeft hem haar nummer ook voor het geval dat.

De man vertrekt na zijn glas leeg te hebben gedronken en te hebben afgerekend. Hij laat een behoorlijke fooi achter, waar ze blij mee is. Ze nemen afscheid en de man verlaat lachend het pand.

Op maandag moet Jill weer naar haar schoonmaak adres voor die dag. Daar bemerkt ze dat de mensen een druk weekend hebben gehad en ze moet behoorlijk aan de gang. Er zijn vanavond geen gezelschappen die bij “Henri” komen eten, dus hoeft Jill niet te komen werken en dat komt haar heel goed uit. Aangezien ze toch eens moet gaan bedenken wat ze kan gaan doen, zal ze eens goed moeten nadenken. Ze schrijft die avond enkele dingen op en wil de volgende dag bij een uitzendbureau langs gaan. Eens kijken wat ze daar voor werk hebben voor haar. Dan is het dinsdag en eerst gaat ze het uitzendbureau maar eens bezoeken. Daar aangekomen wordt ze direct geholpen en mag ze haar wensen kenbaar maken. Zodra het uitzendbureau een baan voor haar heeft, zullen ze haar bellen. Vanavond moet ze weer werken in het restaurant “Henri” en wordt het weer laat voordat ze naar bed kan, maar toch heeft ze een voldaan gevoel over wat ze allemaal heeft gedaan.

Later in de week krijgt TJ een belletje van het uitzendbureau en in het gesprek wordt er wel beweert dat ze iemand kunnen vragen, maar dat ze nog nooit iets gedaan heeft met kinderen. Alleen al door het laatste wil TJ degene liever niet hebben. Als het vrijdag is, is hij ten einde raad, want zijn kinderen maken hem het werken zeer moeilijk. Dan bedenkt hij het telefoonnummer heeft van de serveerster van “Henri”. Zal hij haar bellen en vragen langs te komen? Hij probeert haar nummer, maar deze wordt niet beantwoord en gaat over naar haar voicemail. Hij spreekt niets in en denkt bij zichzelf dat hij later nog wel eens zal bellen. Als zijn telefoon dan gaat, neemt hij deze meteen op. Maar helaas het is zijn zakenpartner, die al de hele week niets heeft laten horen nadat debacle van afgelopen zondag in “Henri’s”. Had hij nu maar beter opgelet, want meteen begint ze weer geïrriteerd te doen om afgelopen zondag.

‘Margret, hou daar nu eens mee op, want je bent onredelijk.’

‘Echt niet, dat mens wilde gewoon ons niet helpen hoor.’

‘Wel waar, ze wilde wel helpen, maar op zondag gaat die keuken gewoon eerder dicht en dat had je gewoon voor waar moeten aannemen.’

‘Stom mens.’

‘Het is geen stom mens, want toen jij al weg was, kwam de manager nog een keer even bijpraten en vertelde precies hetzelfde en dat de serveerster niets fout had gedaan.’

Maar wat TJ ook zegt ze is niet voor rede vatbaar. ‘Waarvoor belde je eigenlijk?’

‘Nou, omdat we nog moeten praten, wat we zondag zouden doen.’

‘Ja, en?’

‘Kunnen we morgenavond ergens gaan eten?’

‘Nee, ik heb geen oppas en geen kinderverzorgster meer dus, je zou hier heen moeten komen.’

‘Okay, hoe laat?’

‘Kom maar niet te vroeg, dan kan ik de kinderen eerst naar bed zien te krijgen.’

‘Tot morgen dan.’

‘Ja, tot morgen,’ zucht hij diep. Hij verbreekt de verbinding en zorgt eerst dat er morgen eten wordt gebracht, zodat hij niet zelf in de keuken moet gaan staan voor Margret.

Veel te snel is het alweer zaterdagavond en wil hij net de kinderen naar bed brengen als er aan deur wordt gebeld. Natuurlijk is Margret weer veel te vroeg en vertelt hij dat zijn kinderen eerst naar bed moet brengen.

‘Och ik help wel even hoor,’ belooft ze.

Veel heil ziet hij daar niet in, maar geeft maar toe, misschien helpt het. Maar dan begint Caro meteen al gemeen te doen tegen Margret en hij ziet dat Margret daar niet zoveel tegen kan doen, maar laat het toch doorgaan. Dan opeens pakt Margret Caro hardhandig beet en begint Caro te huilen. Als TJ aanloopt, heeft Margret Caro alweer losgelaten en ziet TJ daar dus niets van.

Hij vraagt aan Caro wat er aan de hand is en dan beweert ze beverig: ‘Zij kneep me in mijn arm.’

‘Wat een gemeen kind ben jij, dat deed ik helemaal niet.’

Margret ontkent de aantijging en noemt Caro een overheersend kind. TJ laat het even gaan en helpt Caro zelf naar bed, ondertussen helpt Margret Chris naar bed, maar die wil door zijn vader naar bed gebracht worden en niet door haar.

Daar wordt Margret boos om en zegt tegen Chris: ‘Je bent wel een vaderskindje of niet?’

Chris begint hardop te huilen en loopt snel weg van Margret en gaat naar zijn vader. Aangezien TJ het niet meegekregen heeft dat er iets aan de hand is, brengt hij Chris naar zijn kamer en dan vertelt Chris een verhaaltje. Eenmaal beneden als de kinderen op bed liggen, maakt hij het eten warm en bedient Margret. Dan start ze weer haar paradepaardje dat hij zijn kinderen naar kostschool moet sturen, want ze hebben sturing nodig. Maar TJ wil daar niets van weten. Hij begint daarom maar over zaken en zal ze wel ophouden hoopt hij. Nu de kinderen op bed liggen doet ze opeens poeslief

en aardig, maar TJ vindt haar niet oprecht overkomen. Na het diner is hij blij als ze vertrekt, maar ze vertrekt niet voordat ze probeert hem weer te kussen. Waarom TJ daar nu niets van zegt, weet hijzelf eigenlijk niet, maar irritant vindt hij het wel.

Zondagmorgen al vroeg zijn de kinderen al wakker en moet ook TJ zijn bed uit. Hij is moe en uit zijn humeur. Na het ontbijt belt hij direct Jill op, want hij is het helemaal zat. Nu neemt ze wel op.

‘Hallo.’

‘Hoi met TJ Rankin.’

‘Rankin, Rankin, wie ben jij?’, vraagt ze.

‘De man van afgelopen zondag bij “Henri’s”.’

‘Och, sorry, ik herkende je stem niet.’

‘Geeft niet hoor, maar zou jij vandaag langs kunnen komen?’

‘Okay, hoe laat?’

‘Maakt mij niet uit, wat jou het beste uitkomt.’

‘Uh, ik kom meteen wel dan kan ik op tijd naar het restaurant.’

Hij geeft zijn adres door. ‘Tot zo dan.’

‘Ja, tot zo.’

Na een half uur belt ze aan en doet TJ open en laat haar binnen. ‘Kom verder, nodigt hij haar uit.’

In de keuken zitten zijn kinderen aan tafel en hij laat haar ook plaats nemen. ‘Neem plaats alsjeblieft.’

Jill gaat zitten aan de andere kant dan de kinderen. Het oudste kind kijkt haar geringschattend aan. Als TJ zit nadat hij wat te drinken heeft gepakt voor haar stelt hij zijn kinderen voor. Aangezien Caro geen hand wil geven, geeft ook Chris haar geen hand. Collin zit in een kinderstoel en kan nog niet praten, maar kraait wel en maakt geluid met zijn speeltje. Hij gooit telkens zijn speeltje op de grond en hoopt elke keer weer dat zijn vader het weer opraapt. Als de telefoon gaat, verontschuldigd TJ zich en neemt hij op. Ondertussen is Caro opgestaan en gaat naast haar staan en trekt opeens aan haar haar.

‘Hey, hou eens op,’ roept ze dan.

Maar Caro doet het nog eens en daarna doet ook Chris mee.

Dan loopt TJ de keuken weer in en ziet wat Caro en Chris aan het doen zijn.

‘Hou eens op jullie, doe eens normaal en wees lief.’

‘Neu, dat doe ik niet,’ roept Caro dan naar haar vader.

Haar vader wordt furieus en wil dat ze zich verontschuldigd tegen Jill. Maar Caro doet het niet en daarom zet haar vader haar op de gang. ‘Sorry, voor dat gedrag, maar ze is niet te genieten de laatste tijd.’

‘Geef niet hoor, het zijn kinderen’.

Dan bespreekt TJ wat hij wil met haar. ‘Ik wil graag een verzorgster voor mijn kinderen als ik weg ben of aan het werk hier op de ranch en een huishoudster om het huis schoon te maken, maar ook om eten te koken voor ons gezin en voor jezelf natuurlijk.’

Jill vraagt enkele dingen over het huishouden, maar ook dingen over de kinderen. Chris zit haar strak aan te kijken, maar houdt zijn kaken op elkaar. Dan roept Caro of ze binnen mag komen en TJ zegt dat ze dat mag als ze zich gedraagt. Op dat laatste zegt ze niet dat ze het zal doen, maar komt toch direct binnen. Ze gaat weer naast haar broertje zitten en ze fluisteren met elkaar. Dan rond TJ het gesprek met Jill af en vraagt haar wat ze ervan vindt.

‘Ik wil er even over nadenken als je het goed vindt.’

‘Prima, laat maar weten als je het weet.’

Ze nemen afscheid en Jill gaat naar huis toe.

Veel vrienden heeft Jill niet en kan dit ook niet voorleggen aan iemand anders en op werk bij “Henri’s” al helemaal niet, dus moet ze zelf er proberen eruit te komen. Maar omdat haar werk bij “Henri’s” niet leuk meer is en behoorlijk vermoeiend, denkt ze er toch over na om het te doen. Toch geeft ze niet meteen antwoord, maar blijft erover nadenken. Op haar werk is ze nogal afgeleid. Monica ziet dat ook en vraagt of er iets aan de hand is. Maar Jill vertelt er niets over en probeert minder afgeleid te doen. Dan op dinsdag bedenkt ze dat ze maar gewoon in het diepe moet springen en kijken of het wat voor haar is. Ze belt TJ op en ze maken voor woensdagmorgen een afspraak om de arbeidsvoorwaarden te bespreken. Dan op woensdagmorgen is Jill behoorlijk zenuwachtig en trilt een beetje. De spanning is hoog en daarom is ze nogal onhandig. Als ze wil parkeren schiet haar auto naar voren doordat ze haar auto in de versnelling had laten staan. Ze wil op de bel drukken, maar drukt ernaast. En als ze TJ begroet zegt ze goedenavond in plaats van goedemorgen.

Dan begeleidt TJ haar naar zijn kantoor en neemt plaats achter zijn bureau en zij ervoor. ‘Zo, begint hij, wil je echt hier komen werken?’ ‘

Ja, dat wil ik.’

Jill wordt al een beetje rustiger nu en doet alsof ze heel zelfverzekerd is.

‘Jill, graag wil ik dat je intern bij ons komt wonen en leven, je krijgt daarvoor een aparte ruimte helemaal voor jezelf.’

‘Okay, dank je.’

‘Ook wil ik dat je daarvoor je tijd neemt en het niet overhaast, want dan wen je, denk ik, wat makkelijker.’

Ze knikt, maar laat TJ praten.

‘Je werktijden zijn nogal variërend, namelijk als ik thuis ben, zal ik meer met de kinderen doen, waardoor jij het rustiger hebt, maar als ik op zakenreis moet, dan moet je wat meer doen.’

‘Geen probleem, denk ik.’

Dan vertelt TJ wat ze gaat verdienen en ze slaat bijna achterover van het bedrag. Ook krijgt ze een auto tot haar beschikking en voor de boodschappen krijgt ze elke week een bedrag en voor de rest moet zoveel mogelijk op rekening gezet worden. ‘Wat vind je ervan?’, vraagt hij haar dan.

‘Heel goed, meer dan goed, maar ik wil graag eerst een maand op proef komen, zonder hier te wonen als dat geen probleem is? En ik moet even navragen tot wanneer mijn huur loopt en wanneer ik bij “Henri’s” weg kan.’ ‘Dat is prima, geen probleem, hoe eerder hoe liever en als ik ergens mee kan helpen, moet je het maar zeggen.’

Ze maken nog een schema voor de komende maand, omdat ze niet op de ranch zal verblijven. Dan verlaat Jill de RH Ranch en rijdt terug naar haar huis.

Als ze bij “Henri’s” is, vraagt ze aan Monica wat de opzegtermijn is voor haar baan.

Monica schrikt hiervan en vraagt: ‘Ga je weg dan?’

‘Misschien,’ zegt ze aarzelend.

‘Ik kan je niet missen, hoor, je bent een goede werkneemster.’

‘Maar hoelang is mijn opzegtermijn dan?’

‘Ik denk een maand, weet het eigenlijk niet zo zeker, zal ik moeten navragen. Ik kom erop terug.’

‘Okay, dank je.’

Ze gaat aan het werk en blijft zo keurig mogelijk, maar problemen op haar werk wil ze niet. Er is net een groot gezelschap binnengekomen en Jill staat ze te woord bij de desk van de boekingen, want Monica is in de keuken een probleem aan het oplossen. ‘Goedenavond, kan ik u helpen?’, vraagt ze heel vriendelijk.

‘Dat weet ik zo niet hoor, je bent niet de beste serveerster hier hoor,’ zegt de vrouw dan.

Jill kijkt de vrouw aan en ziet dezelfde vrouw als toen met TJ. Ze negeert wat de vrouw heeft gezegd en vraagt dan; ‘Op welke naam is er gereserveerd?’

Een man die naast haar is gaan staan, zegt: ‘Op naam van Rhodes is de reservering.’

Dan kijkt Jill in het boek en daar staat de naam en aan welke tafel ze moeten gaan zitten en ja hoor net in haar sectie, dat wordt gezellig vanavond. Ze begeleidt het grote gezelschap naar hun tafel en laat ze plaatsnemen. Dan pakt ze haar tablet en vraagt wat ze willen drinken. Na de bestelling te hebben doorgegeven aan de bar, loopt ze naar Monica in de keuken. Die kijkt haar vragend aan en dan vertelt Jill haar dat die vrouw er weer is en dat het gezelschap in haar sectie zitten. Monica begrijpt wat er aan de hand is, maar vanavond zijn er geen ervaren serveerders die het over kunnen nemen, dus Jill zal het toch moeten gaan doen.

‘Jill, ik zal het zoveel mogelijk in de gaten houden, blijf maar zo beleefd en netjes mogelijk.’

‘Goed, ik zal mijn best doen.’

Tot halverwege de avond heeft ze geen last van Margret Rhodes en ze hoopt dat zo blijft. Maar helaas, ze heeft het nog niet nauwelijks gedacht of haar problemen beginnen al. Margret Rhodes steekt haar hand op en roept haar bij de tafel. ‘Mevrouw, kan u ergens meehelpen?’

‘Ja, dit bijgerecht is niet goed klaargemaakt.’

‘Hoezo, mevrouw, wat is er niet goed aan?’

‘Het lijkt net of er iemand met zijn vingers in de kom heeft gezeten.’

‘Hoe komt u daarbij als ik vragen mag?’

‘Nu er staan vingerafdrukken op de binnenkant en dat is zeer onhygiënisch.’

Dan pakt Jill de kom op en zorgt ervoor dat ze de buitenkant vasthoudt en neemt het terug naar de keuken en legt haar probleem uit. Monica die haar naar de keuken heeft zien gaan, loopt meteen achter haar naar binnen. Na Monica ingelicht te hebben, gaat Jill terug met een nieuwe kom met aardappeltjes. Als ze het op tafel zet en vraagt of het zo goed is, beneemt Margret haar de adem door te zeggen dat ze weer haar vingers in de kom had toen ze deze neerzette.

Aangezien Jill zeker weet dat het niet zo was, komt Monica naar de tafel en vraagt de vrouw: ‘Is er een probleem?’

‘Ja,’ meent Margret dan. ‘Je serveerster zit met haar vingers in de kom als ze deze neerzet.’

‘Mevrouw, ik weet zeker dat Jill dit niet heeft gedaan.’

‘Echt wel, ik heb het zelf gezien.’

Daarbij kijkt ze het gezelschap aan om bijval, maar helaas bemoeit de man zich ermee die de naam van de reservering genoemd had aan Jill. ‘Margret, nu doe je heel gemeen, hou daarmee op.’

‘Nu, vorige week was deze serveerster ook al bijzonder onaangenaam hoor, papa.’

Jill kijkt naar de man en denkt bij zichzelf dat hij zijn dochter toch iets betere manieren had moeten bijbrengen, ze is een bitch.

De man beweert daarna: 'Ik vind haar zeer vriendelijk en jij zeurt, dametje, dus hou maar op.'

Tegen de manager zegt hij: 'Sorry, voor mijn dochter, maar ze is niet eerlijk.' 'Geen probleem, meneer,' merkt Monica op.

Daarna lopen ze samen weg van de tafel en laat Jill de kom gewoon staan. Dan vlak erna komt de vrouw weer furieus langsgelopen en sist tegen Jill: 'Secreet!'

Omdat Jill haar niet had zien aankomen, schrikt ze enorm van haar gesis en springt bijna van de grond. De vrouw vertrekt naar de toiletten en ondertussen doet Jill gewoon haar werk. Bij het bestellen van het dessert aan de tafel van het grote gezelschap, probeert de vrouw alweer haar ergens van te beschuldigen, maar haar vader maant haar aan tot rust en dat ze haar mond maar beter kan houden. Dat vindt Jill van de vader van de vrouw zeer aardig tegenover haar. Al proberend niet naar de vrouw te luisteren, neemt ze verder de bestellingen op van het dessert. Ze vraagt ook nog of iemand nog iets wil drinken en vermeldt dat in haar tablet. Als ze de drankjes serveert, doet de vrouw weer onaangenaam tegen haar.

Haar vader kijkt alsmaar bozer en bozer naar zijn dochter en dan opeens als Jill wegloopt, praat de vader van de vrouw nogal luid. 'Margret, nu wegwezen, je bent zeer onaangenaam tegen de serveerster en dat pik ik niet van jou. Dus excuses aanbieden en graag zeer nederig en als je dat niet doet, dan is het de laatste keer dat ik je wil zien. De gevolgen zijn voor jou, meisje, gedraag je of verdwijn, wat is je keus?'

De vrouw is verbijsterd dat haar vader in zo'n publiek restaurant haar op haar nummer zet en wel luid en duidelijk. Ze zegt niets, maar maakt ook haar excuses niet en dan staat haar vader op pakt haar bij de arm en dirigeert haar de deur uit. Daarna loopt de man naar Jill en vraagt haar even apart te spreken. 'Jill was het geloof ik?'

'Ja, dat klopt.'

'Mijn excuses voor het gebeuren en ik wil je graag een genoegdoening toekennen.'

'Een genoegdoening?', vraagt ze aarzelend.

'Wat is dat?'

'Ik wil graag of een bedrag overmaken naar jou of een andere optie die je wil.'

Ze is zo overdonderd dat ze niets zegt, want eigenlijk weet ze niet zo goed wat ze moet zeggen, maar dan dringt er iets tot haar door. 'Uh, meneer, ik mag geen gunsten aannemen van een gast van het restaurant.'